

Fırıncı ve Ay Turtası



Yavuz DEMİRKIRAN

Fırıncı ve Ay Turtası

Yavuz DEMİRKİRAN



Yumuşak tepeler arasına kurulmuş sıcacık bir köyde, genç Theo büyükannesinin fırınında çalışıyordu. Her sabah hamur yoğurur, kıvrıkcık kahverengi saçlarına un serperdi. Krem rengi önlüğü hep lekeliydi ve kırmızı boyun bağı oradan oraya koştururken sallanırdı. Tek kulağı sarkık küçük köpeği Pip hep peşinden gelir, kırıntı umardı. Theo fırıncılığı her şeyden çok severdi ama gerçekten özel bir şey yapmayı hayal ederdi.



Bir akşam, Büyükanne Margo, Theo'yu sıcak fırının yanına oturttu. Gümüş topuzu parlıyor, hilal şeklindeki küpesi ışıldıyordu. 'Çok eskiden,' dedi, 'nadir bir gökyüzü kutlamasında büyülü bir Ay Turtası ortaya çıkarmış. Tadının ay ışığı ve neşe gibi olduğu söylenirmiş.' Theo'nun ela gözleri kocaman açıldı. 'Ben bir tane pişireceğim!' dedi. Büyükanne Margo gülümsedi. 'Çok kişi denedi, oğlum. Ama sır tarifte değil.'



Theo sabırsızlanıyordu. Kileri karıştırıp un, bal ve bir kavanoz ısıltılı şeker çıkardı. 'Ay Turtası ay malzemeleri ister!' dedi. İçine gümüş renkli şekerlemeler ve bir tutam süt kattı. Pip kâseyi kokladı ve hapşırdı; havaya bir un bulutu yayıldı. Theo kırık dişi görünerek güldü. 'Doğrusunu bulacağız, Pip!' diye söz verdi, unlu ellerini önlüğüne silerek.



Ertesi gün Theo yeni bir tarif denedi. Ezilmiş meyveler ve bir kaşık reçel ekledi ama iç harç mor ve yapış yapış oldu. Pip tattı, burnunu yaladı, sonra başını salladı. 'Çok yapışkan!' diye iç çekti Theo. Kollarını sıvayıp yeniden denedi, bu kez fındık ve balla. Turtası çıtır ve tatlı oldu ama büyüğü değildi. 'Belki yardıma ihtiyacım var,' diye itiraf etti.



Tam o sırada fırına bir yolcu geldi. Bu, yamalı turuncu paltosu ve çizgili atkısıyla uzun boylu Aşçı Pepper'dı. Gülerken altın halka küpeleri sallanıyordu. 'Birinin Ay Turtası pişirmeye çalıştığını duydum!' dedi. 'Uzakları gezdim, birçok püf noktası öğrendim. Öğrenmek ister misin?' Theo hevesle başını salladı, Pip de bütün gövdesiyle kuyruk salladı.



Aşçı Pepper, Theo'ya hamuru ince katmanlar halinde katlamayı gösterdi. 'Bir mektup gibi!' dedi, elleri hızla hareket ediyordu. Theo denedi ama katları topak topak oldu. Pepper nazikçe güldü. 'Hatalar, daha iyi bir şeye giden adımlardır!' Ona kremayı burgu gibi sürmeyi, tatlıyla tuzluyu dengelemeyi öğretti. Theo akşam geç saatlere kadar çalıştı, fırıncı şapkası yana kaymıştı, püf noktalarını öğrenmeye kararlıydı.



Günler geçti, Theo pişirmeye devam etti. Bazı turtalar yandı, bazıları söndü, biri hatta duvardan sekti! Pip onu havlayarak kovaladı. Theo'nun önlüğü daha da kirlendi ama neşesi hiç sönmedi. Her başarısızlıktan yeni şekiller ve renkler öğrendi. 'Fırıncının kalbi hamur gibidir,' dedi Büyükanne Margo. 'Büyümek için yoğurulmalıdır.' Theo başını salladı ve devam etti.



Theo'nun arayışı köyde yayıldı. Komşular onu cesaretlendirmek için uğradı. 'Sana inanıyoruz, Theo!' diye tezahürat yaptılar. Fırın, dost yüzler ve sıcak şeker kokusuyla doldu. Theo içinde mutlu bir sıcaklık hissetti. Bir turta birikip göle dönüştüğünde bile gülümseyip yeniden başladı. Köy ona güveniyordu ve o pes etmeyecekti.



Gökyüzü kutlamasının gecesi sonunda geldi. Yıldızlar parıldıyor, tepelerin üzerinde kocaman altın bir ay yükseliyordu. Theo son eserini masaya koydu; ay şeklinde, balla parlayan bir turta. Çok güzel görünüyordu! Ama içini kestiğinde harç kuru ve ufalanmıştı. Theo'nun omuzları çöktü. 'Hâlâ doğru değil,' diye fısıldadı.



Pip, Theo'nun elini dürtüp sızlandı. Büyükanne Margo lavanta şalını Theo'nun omuzlarına sardı. 'Canım,' dedi yumuşakça, 'efsane, Ay Turtası'nın ancak sevgiyle paylaşıldığında ortaya çıktığını söyler.' Theo boş fırına, sonra dışarıda toplanan köylülere baktı. Birden anladı. 'Mesele malzemeler değil,' diye soluğu kesildi. 'Mesele paylaşmak!'



Theo turtasını, herkesin parlayan ayın altında toplandığı köy meydanına taşıdı. Uzun bir masaya koydu ve seslendi: 'Gelin, benimle paylaşın!' İnsanlar kendi ikramlarını getirdi; sıcak ekmek, tatlı kekler ve olgun meyveler. Aşçı Pepper bir sepet baharatla geldi. Kısa sürede masa yemek ve kahkahayla dolup taşı.



Herkes paylařırken büyülu bir řey oldu. Masadaki Ay Turtası ısıldıyor ve parlıyor gibiydi. Theo bir ısırık aldıęında, hayatında yedięi en güzel řey gibi tadı vardı; tatlı, sıcak ve neşeyle dolu. 'İře yaradı!' diye bağırdı. Ama derinden gerçeęi biliyordu: büyü turtada deęil, paylařmaktaydı. Köylüler tezahürat yaptı, Pip ayaklarının etrafında dans etti.



Büyükanne Margo, Theo'ya sımsıkı sarıldı. 'Görüyorsun ya, oğlum,' dedi, hilal küpesi ay ışığını yakalarken, 'en iyi Ay Turtası iyilik ve topluluktan yapılır.' Theo sırttı, saçında hâlâ un vardı. Mutlu kalabalığa, parıldayan yıldızlara ve boş tabaklara baktı. 'Öyleyse her gün paylaşmak için turtalar pişireceğim!' dedi.



O geceden sonra Theo'nun fırını köyün kalbi oldu. Yeni tarifler denemeyi hiç bırakmadı ama paylaşmayı hep hatırladı. Aşçı Pepper sık sık ziyarete geldi, ona daha çok püf noktası öğretti. Pip onca tattığı şeyden birazcık yuvarlaklaştı. Ve her dolunayda köy bir ziyafet için toplandı, her türden turtayla kutlama yaptı.



Theo, azmin ve yaratıcılığın hayalleri daha da güzel bir şeye dönüştürebileceğini öğrendi. Hâlâ efsanevi Ay Turtası'nı hayal ediyordu ama artık sırrını biliyordu. Büyülü bir tarif değildi; dostların ve ailenin sevgisiydi. Kırmızı boyun bağı ve unlu önlüğüyle Theo neşeyle pişirdi, hayattaki en güzel şeylerin paylaşıldığını bilerek.



Ve böylece, o sıcacık köyde, Fırıncı ve Ay Turtası'nın hikâyesi yıllarca anlatıldı. Çocuklar, Büyükanne Margo ayın en parlak parladığı geceyi anlatırken gözleri kocaman dinlediler. Artık bilge bir fırıncı olan Theo gülümsedi ve sıcak dilimler dağıttı. 'Sır,' diye fısıldardı, 'her zaman paylaşmaktır.' Ve sadık tat testçisi Pip de mutlu bir şekilde onaylayarak havladı.